

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת תצוה - זכור
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ד

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• שתוף פעולה

תורה בין המלמד והמנהל, הילדים מרגישים מיד אם המלמד והמנהל הם באותו קו.

אם המלמד הולך לו בדרך שלו, והמנהל מושך לדרך אחרת, איזו הצלחה כבר יכולה להיות?! - חייבים לעבוד ביחד, בפרט שהמנהלים נמצאים כאן רק לטובת והצלחת הילדים, והם עושים רק מה שאני אומר להם ואני מבקש מהם.

אם לא עובדים בשתוף פעולה אין הצלחה

בעבר כבר היו לי מקרים שהייתי צריך להגיד למלמדים טובים במוסדות שלנו: "תשמע, אם אתה לא יכול לעבוד ביחד עם המנהל שלי אתה לא יכול להיות מלמד, אתה מאוד מצלח אבל הייתי מיעץ לך שתלך לתלמוד תורה אחר להתמנות למנהל, או שאולי יום אחד ימנו אותך אצלנו למנהל, אבל כל זמן שאתה כאן אתה חייב הכנעה למנהל". והמלמד הזה ענה לי: "למה ראש הישיבה עומד לצדו של המנהל, אולי אני צודק?!" אמרתי לו: "יכול להיות שאתה באמת צודק, אבל אם אתה המלמד והוא המנהל - אתה מכרח קצת הכנעה אליו, אם לא - זה לא יעבוד".

אם המלמדים לא מקבלים את דברי המנהל, אז חבל על הכוחות שלי, חבל על הכוח שלך, וחבל על הכוח של המנהל, כי לא תהיה הצלחה.

של 'חדש שבט' שומעים בשעה שהוא משחק בבית בשקט, שהוא מפזם לעצמו: "ומנותר קנקנים..."

וואים מזה, שכל מה שלומדים עם ילד - חוזר למח שלו, אלא שעכשו הוא עדין לא יכול לומר את זה, עכשו הוא עדין לא משתתף בשירה, עכשו הוא עסוק במשחקים שלו, אבל אחר כך יוצא כל מה שלמדו אתו.

להודיע מראש על הימים שיחסרו

מלמד חייב לשאת אחריות גדולה מאוד, אי אפשר לחסר מהכיתה מבלי להודיע מראש שעומדים לחסר, ואי אפשר לקום מאחר ולהתקשר למנהל להודיע לו: "קמתי מאחר, שים מישהו עד שאני בא", אין כזה דבר.

אם מלמד יודע שהוא עומד לנסע לשמחה, הוא צריך לסכם עם המנהל מראש בדיוק מתי ולכמה ימים הוא מחסר.

לעבוד בשתוף פעולה עם המנהל

ברוך השם יש לנו מנהלים מאוד טובים. לא עוברות כמה שעות ביום בלי שיהיו בקשר אתי, הם מוסרים לי דיו"ח מדיק על כל תנועה של כל מלמד וכל ילד.

אני רוצה שהמלמדים יעבדו בשתוף פעולה עם המנהלים. בדיוק כמו שילדים מרגישים אם האבא והאמא הם באותו קו, ואם חס ושלום אבא ואמא רבים הילדים נופלים קרוב, אותו דבר בתלמוד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנִי מְבִיאִים לְפָנֵיכֶם אֶת חֲלָקוֹ הַשְּׁנַיִ שֶׁל הַשְּׁעוֹר שְׁמֹסֵר רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְמַחְנָכִים בְּפֶרֶשֶׁת לֶךְ לָךְ ה'תשפ"ה.

הכל חוזר בימים

מלמדים יקרים, העולם עומד עליכם!

אני מבקש מכם, תדברו אל הילדים מהשם יתברך, ותשירו עם הילדים שירים מהשם יתברך.

אל תפחד שהילדים לא שרים אתה, כי ככה זה הולך, ילדים לא שרים עם מלמד, לוקח זמן עד שילדים מתחילים לשיר את השירים שמלמדים בכיתה.

הילדים הקטנים שלי חוזרים הבייתה מהתלמוד תורה עם החוברת של הפרשה, אני שואל את הבן שלי את השאלות: "מי היה נח?" והוא לא עונה, הוא לא יודע מה אני רוצה ממנו, ואני מתחיל לשיר עמו את השיר שלמדו בכיתה: "נח בנה תבה, תבה, תבה, תבה..." והוא לא שר, אחר כך בסביבות חנכה, כשהוא משחק בבית עם משחקים, שומעים איך הוא מפזם: "נח בנה תבה, תבה, תבה..." ששה שבועות לקח לו עד שיצא מה שהמלמד למד אתו.

אותו דבר עם שירים שמלמדים את הילדים בחנכה, המלמד שר עם הילדים: "יונים, יונים נקבצו עלי, אזי בימי חשמונים... ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים", אבל הילד שלי לא יודע כלום מחנכה, רק בעצומו

לשוחח עם המנהל על כל המבצעים

כל מבצע שאתה רוצה לעשות בפתאום, תשוחח על זה לפני כן עם המנהל, ואם אתה רוצה לערוך טיול עם הילדים, אתה רוצה ללכת אתם למקום כלשהו, זה חייב להיות עם רשות מהמנהל.

לפני שנים היה לי מלמד שהיה מחלק לילדים כסף, ראיתי שהילדים שלי חוזרים הביתה עם סכומים גדולים, שאלתי את המלמד: "מה זאת אומרת שאתה מחלק כסף והמנהל לא יודע מזה?!"

שיהיה המלמד הכי חכם, בכל זאת הוא צריך להתעצף עם המנהל, כי המנהל יודע מה שאני רוצה, ישנם דברים מסוימים שאני לא מסכים שיעשו אצלי בתלמוד תורה.

לדגמא, אני לא בעד שיחלקו לילדים כסף או פרסים גדולים. מה שאתה רוצה לחלק לילדים תשאל לפני כן את המנהל, תסביר לו מה אתה רוצה לעשות, ואם הוא יגיד לך שאי אפשר לעשות כן, תהיה חייב לשתף פעולה אתו.

לא אמרתי כאן שצריך 'לציית'; מנהל הוא לא אבא, מנהל הוא לא אמא, ומנהל הוא לא בעל הבית, אבל כדי שתהיה הצלחה חייבים 'שתוף פעולה'.

להתיעץ עם המנהל לגבי הלמודים

צריכים גם לשוחח עם המנהל על כל מה שרוצים ללמד עם הילדים, אי אפשר להחליט לבד להתחיל ללמד בפתאום דברים חדשים.

אם אתה רוצה ללמד עם הילדים 'הלכות שבת', אתה לא יכול להחליט לבד ולהודיע לילדים: "כל הילדים שיביאו מחר משנה ברורה חלק ג', הולכים ללמד הלכות שבת", תרגע, תשאל את המנהל אם אפשר לעשות את זה, והמנהל יגיד לך: "אי אפשר ללמד עם ילדים קטנים משנה ברורה", אולי יעצף לך המנהל ללמד 'קצור שלחן ערוך', או 'דרך החיים' שקל לילדים להבין, תדבר עם המנהל,

תשאל אותו: "איזה ספר ללמד עם הילדים, איזה ספר מתאים לגיל הזה", אל תעשה לבד דברים.

גבאי באחד מבתי הפנסת בקריה ספר לי שהוא עשה שיעור בזהר הקדוש לילדים בשבת בבקר, שאלתי אותו: "אתה 'אומר' לי או שאתה 'שואל' אותי? - מה קורה אתה? אין לך מה לעשות? אתה עושה שיעור בזהר לילדים?!" והוא שואל אותי: "הרי גם ראש הישיבה מוסר שיעור בזהר בבית הפנסת בויליאמסבורג?" אמרתי לו: "אני לא מוסר שיעור, אני לומד קצת זהר עם הילדים שלי ואם כמה בחורים רוצים להצטרף - אני מרשה להם; אם אתה רוצה לעשות שיעור לילדים בשבת בבקר, תעשה 'חברת תהלים'."

אם אין, אז יוצאים ברקוד

אם חסרים דברים בתלמוד תורה, לדגמא, אין גיר בשרותים, או שמלמד צריך מטאטא או יעה לפתה שלו וכדומה, שיגידו את זה למנהל, יכול להיות שהמנהל יענה לך: "גם לי אין מאיפה לקחת כסף לזה" וביחד תצאו ברקוד... אבל 'לדבר' חייבים, אם לא מדברים ומלומים מהפסים הפרטי, אחר כך עלולים להתמלא בטינה ש'אני קונה מהפסים שלי, חייבים לי כסף ואף אחד לא עוזר לי...'

במקום לאכל את הלב תגיד למנהל: "אני צריך מטאטא", "אני צריך יעה", ואם לא יהיה למנהל כסף, הוא יגיד שגם לו אין כסף לדברים שהוא צריך לעצמו, ותרקדו ביחד...

כשפתחנו את התלמוד תורה בויליאמסבורג, לא היה לנו כלום, בחור הסייע את הילדים הביתה עם טנדר, והוא היה בא לבקש 'עשר דולר' כדי למלא דלק בטנדר, מה היינו יכולים לעשות, הרי לא היה לנו כסף, הקפה היתה ריקה, אז התחלנו לרקד...

אצל מוהרא"ש גם היה גם ספור כזה, אברך נגש למוהרא"ש בבית הפנסת אחרי התפלה, וטען ששני אברכים צוחקים ממנו כל התפלה והוא מצביע למוהרא"ש: "פה יושבים

שני האברכים האלו, הם מתגלגלים מצחוק", מוהרא"ש קרא להם ושאל אותם: "למה אתם מצייקים לבן אדם הזה?!" הם מסתכלים בפליאה על מוהרא"ש, לא היה להם שמץ של משג על מה מוהרא"ש מדבר, שואל אותם מוהרא"ש: "על מה אתם צוחקים כבר חצי שעה?" אמר האברך למוהרא"ש: "אין לי בבית לחם משנה, חשבתי שאגש לחבר שלי ואשאל אותו אולי יש לו חלה מיתרת בשבילי, כשבקשתי ממנו חלה הוא התחיל לצחק, כי גם לו אין לחם משנה וגם הוא חשב לגשת אלי ולשאל אותי אם יש לי חלה מיתרת בשבילו, והתחלנו שנינו לצחק". מוהרא"ש היה אומר שלומדים מהספור שאדם המנח במרה שחרה נדמה לו שצוחקים ממנו, בזמן שהם צוחקים כי אין להם חלות לשבת...

מלמד צריך להיות דגמא

מלמד צריך להיות דגמא לילדים. מלמד צריך להיות בפתה לבוש עם חליפה או 'חאלאט'.

מלמד צריך כל יום להתרחץ, להתארגן, ולסרק את הזקן והפאות, כי ילדים לא יכולים לסבל מלמד שהוא מפזר ונודף ממנו ריח.

אני צריך מלמדים חסידיים

לא מדברים כאן על התיפות; פעם הייתי צריך לפטר מלמד שהסתפר מאחורה כפאפנת הגויים.

[בכלל יש לי שאלה לאלו שמסתפרים בערף לפי האפנה: וכי זה יפה?! מילא אפנות אחרות אולי אתה יכול לחשב שזה 'יפה' ואני לא עושה את זה כי השם יתברך לא מרשה, אבל האפנה הזאת של להסתפר עם מספר ומאחורה לעשות קו ישר - זה הרי מאוד מגעיל, כשאני רואה מישהו הולך עם האפנה הזאת זה מעורר בי בחילות, פשוטו כמשמעו. אני מקרב את כל הבחורים ואני מדבר אל כל אחד, אבל כשאני רואה מישהו הולך כך - אני צריך להכריח את עצמי במיוחד לדבר אתו יפה, למה שתסתפר עם אפנה

פזאת, תשאיר את הראש שלך טבעי כמו שמתאים ליהודי להסתפר.

בישיבה אני מכניס כל אחד, כל אחד יכול לבוא ללמוד בישיבה, איך שאתה נראה יקרבו אותך, יגרמו לך לאהב את השם יתברך, אבל אתה הרי מלמד, אתה הרי דגמא!

הבה נגיד לכם ברורות: "אני צריך מלמדים חסידים!"

אם אתה מתחיל להתיפות - עוף מכאן... תכנס לעזרת נשים...

הגבאי הוא דגמא בבית הכנסת

אותו דבר אני אומר לגבאים של הבתי כנסת, גם בקריה, גם בירושלים ובכל מקום, מי שרוצה לבוא להתפלל בבית הכנסת - יכול לבוא; כמובן שלא מדברים כאן אם הוא מפריע או שהוא עושה בלגן. יעלימו עין ויתנו לכל אחד לשבת בבית הכנסת, אבל אם אתה גבאי

יתברך? למה אתה לא בא לשמחה שלי כמו שאתה בא לבית הכנסת?! תבוא טבעי, אם נוח לך עם חלצת העבודה שלך, ואתה מבין שזו דרך איך שאפשר להתלבש - תבוא גם כך לשמחה שלי, ואם אתה מבין שזו לא הדרך הנכונה להתלבש - אז אל תבוא כך גם לבית הכנסת לתפלה."

הקדוש ברוך יעזר, שתהיה לך הצלחה וסייעתא דשמיא, אמן.

מרור הינון

בקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי הינון

(כאדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישור 1-2-4-2-1

- שמעו והתו נפשכם -

בית המדרש' או שאתה נעמד בין מנחה לערבית לעשות מגבית צדקה, אתה חייב להיות לבוש עם חליפה וכובע, כי באמת היה כל אחד צריך להתלבש כך, אבל מה לעשות שיש אנשים שעדיין לא אווזים שם, ועדיין אי אפשר לדבר אתם מזה, אבל אם אתה מנהל את בית הכנסת אתה צריך להוות דגמא להתלבש על הדרך הנכונה.

בחנתה של אחד הילדים שלי הגיע אברך שבדרך כלל הוא לבוש עם חלצת עבודה, וכבר עשור שנים לא ראיתי אותו עם חליפה וכובע - הוא הגיע לבוש יפה עם חליפה וכובע, זה מאוד הפריע לי, הרגשתי כמו שמישהו יקום כשאני נכנס לבית הכנסת, וכשמוהרא"ש יכנס הוא ישאר לשבת... אמרתי לו: "אתה מביש אותי! למה אתה בא אלי בלבוש יותר יפה ממה שאתה בא אל השם

מכתבים בעניני הינון

מאת ראש הישיבה שליט"א

להראות הכרת הטוב למחנכים ומחנכות של הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרושת תצוה, ח' אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו כבר עומדים פחות משבוע לפני פורים, אנחנו כבר צריכים להתכונן לחג הקדוש.

מוהרא"ש היה אומר לפני כל חג, שפמו שמעסיק מעניק לעובדים שלו בונוס לכבוד החג, כך אנחנו צריכים להוסיף עוד שעור לכבוד החג בתור בונוס; לפני פורים כדאי ללמד מסכת מגלה, לפני פסח מסכת פסחים וכו' לפני כל חג. כשמתכוננים ולומדים

לפני החג מענין החג אזי החג נראה אחרת, בפרט כשאנחנו עומדים לשמע את המגלה הקדושה ואם

בכלל לא הייתי צריך את הטיפ, אבל הציק לי איפה הפרת הטוב; אני עובד עם הבן שלך, אני מכניס בו את הלב שלי ולא מענין אותך כהוא זה? ! לכן זה דבר גדול לשלח עם הבן שלך כל הזמן פתקים של נחת וילהוסיף כמה מלים חמות למחנך. המלים הספורות האלו שההורים כותבים - חשובות יותר מהטיפ הכי גדול, כי אדם שמשקיע דם ויזע עבור השני והוא מכיר בזה - זה מאד נעים, ואם לא - זה מאד כואב.

תעשה לך חשבון פשוט: אין לך סבלנות בשעות הספורות במהלך השבת לשבת עם הילדים שלך, או כשאשתך מבקשת ממך שתשמר על הילדים כי היא צריכה לצאת וכו', אתה כל כך מתרגז, וכאן יושב מחנך כל היום עם הבן שלך והוא מתרגז, לא רק עם ילד אחד אלא עם כיתה שלמה. שלא לדבר על לתת סטירות

לומדים לפני כן את הגמרא והמדרש, זו מגלה אחרת.

אל תשפח מהילדים שלך וראה לתת טיפ למחנכים, מחנכות ונהגי ההסעות שלהן. הורים חכמים נותנים תמיד טיפים לכל אלו שעוסקים עם הילדים שלהם, בפרט בפורים וחנכה; כי כשהמחנך או המחנכת רואים שמעריכים ומכירים בעבודה שלהם - הם עובדים עם יותר לב.

הורים היו צריכים לתת בכל ראש חודש טיפ למחנך, כי כשמחנך רואה שההורים מתעניינים בילד, המחנך יותר נזהר בכבודו של הילד. וגם להפוך, כאשר המחנך רואה שהאבא מתעלם כל השנה מהילד - הוא מזלזל בילד.

הייתי מחנך לפני שנים ואני זוכר את ההרגשה שהיתה לי כשהקדשתי זמן לילד ואבא התעלם ממני כל השנה;

ולדחף; כשאתה מתרגז אתה מכה את הילד שלך ואתה לא מפחד שמישהו יתן לך מוסר וכו'. אבל המחנך לא מכה, על כל פנים אצלנו המחנכים לא מכים, כי רבנו אמר: "ילד לא מכים", וכאשר המחנך מרגיש שהילד מרגיז אותו הוא לא יכול לעשות כלום, אלא רק לבקש עוד פעם מהשם יתברך ועוד פעם להראות חינך.

הלואי שההורים ישימו לב ויעזרו למחנכים שיוכלו לשלם להם בזמן ושיוכלו להעלות להם את המשכורת, כדי שיהיה מוהא למחנך קצת הרחבת הדעת, שהוא יהיה רגוע בכתה עם הילדים ולא תהיה לו דאגה שהוא לא יכול לעשות קניות לשבת; אנשים חושבים שבנימינו אין ספורים כמו שקוראים בספרים, שאין לאנשים מאיפה לעשות שבת, אני אומר לך שיש היום אברכים שאין להם את הדולרים הבודדים כדי לקנות לשבת.

אתה לא יכול לתאר לעצמך מה עברנו בשנים הראשונות; לא הייתה לי פרוטה לשלם למחנכים ובכל ערב שבת הם היו מגיעים למשרדי לאחל לי שבת שלום, הם ידעו שאין דולר אחד בקפת הישיבה, אלא היות ויש לנו מחנכים מאד צדינים ויראי שמים הם לא בקשו ממני כסף, אבל כשהם היו באים לאחל לי 'שבת שלום' הייתי מסמיק מבושה בכל שבוע. הייתי מתחבא ביום ששי כי לא יכלתי להסתפל בפניהם מרב בושה, הייתי בוכה להשם יתברך שאוכל לשלם להם.

לכן אם שולחים משלוח מנות למחנך ולמחנכת, למנהל ולמנהלת ושולחים מכתב הפרת הטוב עם טיפ, זה סימן שההורים רוצים שהילדים יצליחו.

אתה לא יכול לתאר לעצמך איזו מתנה הקדוש ברוך הוא נתן לנו שיש לנו מקום שאנחנו יכולים לחנך את הילדים שלנו כפי מוהרא"ש למד אותנו; הילדים חוזרים מהתלמוד תורה בשמחה, לומדים אתם אמונה פשוטה ומכניסים בהם יראת שמים, המחנכים והמחנכות הם יהודים יראי שמים ששומרים על רגשות הילדים; לא פוגעים ולא מצייקים לילדים.

חזק ואמץ ותצליח.

...
(ספר איש יהודי, מכתב י"ט)

תחזק את הבחורים ללכת לאסוף כסף בדרך ארץ

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, ג' אדר ב', שנת ה'תשפ"ד לכבוד יקירי ... שליט"א, קרית ברסלב

תחזק את הבחורים אצלך בישיבה לעסק בלאסוף כסף לישיבה; שהם יעסקו כל השנה במצוה זו, בפרט בחג הפורים.

הבחורים יכולים להתאסף וללכת לאסוף בבתיים, לרקד ולשמח, ולבקש צדקה לישיבה שלנו.

כמו כן תחזק אותם להתנהג בדרך ארץ, אני שומע מאנשים שבחורים הולכים לאסוף כסף בצרכניה שלנו כדי לקנות פיצה וכו'. תגיד להם שזה לא דרך ארץ, זה לא הרגל טוב; הן לאכול בחנות פשיש אוכל בישיבה, והן לבקש כסף מאנשים על דברים מיותרים.

אל תתעייף ואל תחלש כשאתה רואה שאחרי שמדברים לא פועלים, תאמין שהדבורים שלך נכנסים ללבבות היקרים וכל מילה שמדברים עם לב - מתקבלת, נכנסין ללב.

אתה תדבר, כשמדברים - פועלים, לפעמים מיד ולפעמים זה לוקח קצת זמן.

תדבר אליהם על אמונה, על תפילה, על קדשת היסוד, ולשמור על אות ברית קודש ועל מדות טובות.

כשאתה מתעייף - תזכר איך למוהרא"ש היה כח אלינו, הוא דבר ודבר אלינו ולא התעייף.

הבטחתי לתלמידים שלך לעשות אתם שבת התנועות, אני מקווה להשם יתברך ללכת אתם לשבת לחזק אותם, לבנות אותם עם החיזוק והעצות של רבנו.

מראש הישיבה שלך שמתפלל להצלחתך.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקרא תשפ"ד)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב

שיעורים; חינוך יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 845-351-0910 / 212-444-9191 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1152354370
מייל חינוך יומי chizikyomi@gmail.com

קוואל פון חינוך (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 845-351-0910 / 212-444-9169 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090
...